

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 28 0 K 031811 23 Kž 2
Tuzla, 23.02.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Merside Sušić kao predsjednice vijeća te Samira Jusičića i Merime Gutić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Amre Omerbegović kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih R.K. zbog produženog krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i produženog krivičnog djela Krivotvorenje službene isprave iz člana 389. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, I.B. zbog produženog krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i J.Š. zbog krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i krivičnog djela Krivotvorenje službene isprave iz člana 389. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbe tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona, protiv presude Općinskog suda u Gradačcu broj 28 0 K 031811 18 K 2 od 16.06.2023. godine, nakon sjednice vijeća održane dana 23.02.2024. godine u prisustvu tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona Kenana Balića, optuženog R.K., optuženog I.B. i njegovog branioca, advokata Stjepana Čaćića iz Tuzle, te optuženog J.Š. i njegovog branioca, dipl. pravnika Nihada Avdića iz Kantonalnog zavoda za pružanje pravne pomoći Tuzla, a u odsutnosti uredno obaviještenog branioca optuženog R.K., advokata Faruka Abdulahovića iz Gradačca, donio je

P R E S U D U

Žalba tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona odbija se kao neosnovana i presuda Općinskog suda u Gradačcu broj 28 0 K 031811 18 K 2 od 16.06.2023. godine potvrđuje.

O B R A Z L O Ž E N J E

Presudom Općinskog suda u Gradačcu broj 28 0 K 031811 18 K 2 od 16.06.2023. godine optuženi R.K., I.B. i J.Š. su na osnovu člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu ZKP FBiH) oslobođeni od optužbe da su počinili krivična djela za koja su optuženi, i to optuženi R.K. je oslobođen od optužbe da je radnjama opisanim pod tačkom 1. počinio produženo krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu KZ FBiH), optuženi J.Š. da je radnjom opisanom pod tačkom 2. počinio krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. u daljem tekstu KZ FBiH te optuženi I.B. da je radnjama opisanim pod tačkama 1, 2. i 3b. počinio produženo krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz član 383. stav 1. u vezi sa članom 55. KZ FBiH.

Istom presudom je u odnosu na optužene R.K. i J.Š. na osnovu člana 298. tačka b) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu ZKP FBiH) odbijena optužba da su počinili - optuženi R.K. produženo krivično djelo Krivotvorenje službene isprave iz člana 389. stav 1. u vezi sa članom 55. KZ FBiH, a optuženi J.Š. krivično djelo Krivotvorenje službene isprave iz člana 389. stav 1. istog zakona.

Protiv ove presude žalbu je izjavio tužilac Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona (u daljem tekstu kantonalni tužilac), u dijelu u kojem su optuženi oslobođeni od optužbe, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona, sa prijedlogom da se žalba uvaži, prvostepena presuda ukine i odredi održavanje pretresa pred drugostepenim sudom.

Branioци optuženih R.K. i I.B., advokati Faruk Abdulahović i Stjepan Ćaćić, su u odgovoru na žalbu predložili da se žalba kantonalnog tužioca odbije kao neosnovana.

Na sjednicu vijeća drugostepenog suda, koja je održana u smislu novelirane odredbe člana 319. stav 1. ZKP FBiH (Službene novine FBiH broj 59/2014), pristupio je kantonalni tužilac Kenan Balić, koji je naveo da tužilaštvo u cijelosti ostaje kod žalbe od 07.07.2023. godine, žalbenih osnova iskazanih u žalbi i prijedloga iskazanih u žalbi.

Optuženi R.K. je naveo da je njegov branilac bio spriječen doći na sjednicu vijeća i da je izjavio odgovor na žalbu kod kojeg odbrana ostaje u cijelosti.

Branilac optuženog I.B., advokat Stjepan Ćaćić, je na sjednici vijeća naveo da odbrana optuženog u cijelosti ostaje kod pisanog odgovora na žalbu kantonalnog tužilaštva i predlaže da se ista odbije kao neosnovana, a optuženi I.B. se saglasio sa navodima svoga branica.

Branilac optuženog J.Š., dipl. pravnik Avdić Nihad, je na sjednici vijeća naveo da odbrana u cijelosti osporava žalbu kantonalnog tužilaštva te predlaže da se potvrdi presuda Općinskog suda u Gradačcu od 16.06.2023. godine, a optuženi J.Š. se saglasio sa navodima svog branica.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 321. ZKP FBiH, u granicama žalbenih navoda kantonalnog tužioca i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženih povrijeđen Krivični zakon, a cijenio je i navode branilaca optuženih R.K. i I.B. date u odgovoru na žalbu, pa je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Neosnovano se žalbom kantonalnog tužioca prigovara da u pobijanoj presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, čime bi bila učinjena bitna povreda krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, obzirom da je odredbom člana 305. tačka 7. ZKP FBiH propisano da će sud u obrazloženju pismeno izrađene presude, između ostalog, određeno i potpuno iznijeti koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane ili nedokazane, dajući naročitu ocjenu vjerodostojnosti proturječnih dokaza, te kojim razlozima se rukovodio pri rješavanju pravnih pitanja, a naročito pri utvrđivanju da li postoji krivično djelo i krivična odgovornost optuženih, jer je suprotno žalbenim navodima prvostepeni sud u obrazloženju svoje presude iznio koje činjenice smatra dokazanim i iz kojih razloga, a koje ne, te zbog čega smatra da tužilaštvo nije uspjelo dokazati da su optuženi počinili krivično djelo za koje su optuženi.

Kantonalni tužilac razloge za žalbu po ovom žalbenom osnovu nalazi u navodima prvostepenog suda u obrazloženju pobijane presude koji se odnose na ugovor V-4 zaključen sa J.G., ugovor V-I zaključen sa Z.B. dana 26.02.2004, zatim ugovor broj V-19 zaključen sa S.V., ugovor broj V-5 sa I.Đ. zaključen dana 26.02.2004. godine, ugovor broj V-14 od 01.03.2004. godine zaključen sa D.Ž., ugovor broj V-34 od 04.03.2004. godine zaključen sa K.S., ugovor broj V-57 od 12.03.2004. godine zaključen sa M.M.1, ugovor broj V-63 od 17.03.2004. godine zaključen sa S.M. i ugovor broj V-64 od 18.03.2004. godine zaključen sa P.I., i navodima suda da ih nije posebno cijenio kao samostalan dokaz, ali su ovi dokazi navedeni u knjigovodstveno finansijskoj dokumentaciji koja je bila predmet vještačenja i specificirana u nalazu i mišljenju vještaka ekonomske struke Melihe Mustafić od rednog broja 7. do rednog broja 779., kako to navodi i kantonalni tužilac u žalbi, te su na taj način sadržani u nalazu i mišljenju navedenog vještaka i npr. na stranicama 14. - 19., 21. i 22. nalaza i mišljenja vještak detaljno opisano postupanje pravne osobe Duhan d.d. Gradačac u smislu otkupa duhana prema navedenim zaključenim ugovorima o otkupu duhana, podnošenja zahtjeva za svaku godinu pojedinačno, obrade zahtjeva od strane nadležnog Ministarstva, pa je tako jedan od zadataka vještaka vezano za tačku 1) dispozitiva naredbe o provođenju istrage u odnosu u na optuženog R.K. bio da li je u vremenskom periodu od 26.02.2004. do 17.03.2004. godine na osnovu ugovora sa I.Đ., J.G., P.I., M.M.1, K.S., S.V., D.Ž., Z.B. i S.M. o proizvodnji i isporuci sirovog duhana u listu sa pravom o premijama u proizvodnji sirovog duhana roda isplaćena premija iz Budžeta TK i Federacije BiH tim licima i ako jeste pod kojim uslovima, te je vještak dala mišljenje da je za navedenih devet proizvođača duhana, kao kooperanata Duhan d.d. Gradačac, a na osnovu potpisanih ugovora o proizvodnji i isporuci sirovog duhana u listu, isplaćena premija iz budžeta Federacije BiH i budžeta TK, a premija je isplaćena prema ugovorima u kojima je navedeno da su pomenuti proizvođači (njih devet) proizvodnju ostvarili na području Federacije BiH, a što je sve navedeno i u obrazloženju pobijane presude, na stranicama 22. i 23. presude, te je žalba kantonalnog tužioca u ovom dijelu neosnovana.

Također, optuženom R.K. se izmijenjenom optužnicom na ponovljenom glavnom pretresu dana 30.05.2023. godine, između ostalog, stavlja na teret da je dana 26.02.2004. godine sa I.Đ. zaključio ugovor broj V-5, sa J.G. Ugovor broj V-4, i sa Z.B. ugovor broj V-1, te da je dana 01.03.2004. godine sa S.V. zaključio ugovor broj V-19 i sa D.Ž. Ugovor broj V-14, dana 04.03.2004. godine sa K.S. zaključio Ugovor broj V-34, dana 12.03.2004. godine sa M.M.1 zaključio ugovor broj V-57, dana 17.03.2004. godine sa S.M. zaključio ugovor broj V-63 i dana 18.03.2004. godine sa P.I. zaključio ugovor broj V-64, postupivši na taj način protivno odredbi člana 21. Upustva za ostvarivanje novčanih podrški u primarnoj poljoprivrednoj proizvodnji koje je donio Ministar poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva FBiH (Sl. novine FBiH broj 38/04 od 17.07.2004. godine, koje se počelo primjenjivati dana 26.07.2004. godine), dakle optuženom se stavlja na teret da je prilikom zaključivanja navedenih ugovora postupao protivno Uputstvu koje u vrijeme zaključenja ugovora nije ni bilo objavljeno u Službenim novinama FBiH te se samim tim nije ni počelo primjenjivati.

Neosnovana je i žalba kantonalnog tužioca zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. u vezi sa članom 296. stav 2. ZKP FBiH, koji je u žalbi naveo da je sud povrijedio odredbe krivičnog postupka jer nije cijenio sve dokaze pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, dakle jer nije pravilno primijenio odredbu člana 296. stav 2. ZKP FBiH, što je uticalo na zakonito i pravilno donošenje pobijane presude.

Naime, prvostepeni sud je izvedene dokaze na kojima je zasnovao svoju odluku cijenio savjesno, kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj vezi, u smislu navedene zakonske odredbe, za što je dao razloge u obrazloženju pobijane presude, te je izveo pravilan zaključak da ovim dokazima nije dokazano van svake razumne sumnje da su optuženi na mjestu, u vrijeme i naročito na opisani način počinili krivično djelo koje im je potvrđenom optužnicom stavljeno na teret, zbog čega je optužene u nedostatku dokaza i oslobodio od optužbe.

Kantonalni tužilac u žalbi po ovom žalbenom osnovu ukazuje samo na iskaz vještaka ekonomske struke Melihe Mustafić, ali iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je sud optuženog R.K. oslobodio od optužbe jer ovaj optuženi nije imao ovlaštenje za predstavljanje i zastupanje firme „Duhan“ d.d. Gradačac, obzirom da je u inkriminiranom vremenskom periodu šef proizvodnje bio svjedok M.O., koji je predstavljao službu i donosio odluke iz djelokruga proizvodnje te je bio nadređeni optuženom R.K., koji je bio tehnolog proizvodnje. Takođe, iz iskaza svjedoka odbrane M.M.2, koja je u firmi „Duhan“ d.d. Gradačac radila kao šef računovodstva 10 godina u periodu od 1996. do 2006. godine, proizilazi da je optuženi J.Š. radio iste poslove kao i optuženi R.K., samo nekad sa manjim nadležnostima koje su određivali nadležni u firmi, a koji iskaz je sud prihvatio cijeneći ga objektivnim, a što je sve potvrđeno i pismenim dokazima, te stoga sud nije mogao van svake razumne sumnje utvrditi ni da je optuženi J.Š. kao rejonski instruktor, slično kao i optuženi R.K., u konkretnom slučaju bio odgovorna osoba u smislu odredbe člana 2. stav 6. KZ FBiH. S druge strane, nije sporno da je optuženi I.B. kao direktor „Duhan“ d.d. Gradačac bio odgovorna osoba u navedenoj pravnoj osobi, ali osnovano se u obrazloženju pobijane presude dovodi u pitanje teza optužbe da je samo na osnovu zaključenih ugovora sa proizvođačima koji nemaju proizvodnju u Federaciji mogao pričiniti štetu budžetu Federacije, kada je jasno propisano ko ima pravo na ostvarivanje novčane podrške i koja dokumentacija se dostavlja kantonalnom ministarstvu, iz razloga što se nakon dostavljanja iste vrši nadzor i kontrola od strane ovlaštenog službenika po rješenju rukovodioca organa, te tek nakon obrade i nadzora dostavljene dokumentacije, kantonalno ministarstvo istu dostavlja Federalnom ministarstvu radi konačne obrade i odobravanja isplate novčane podrške, tako da postupak ostvarivanja prava na novčanu podršku od podnošenja dokumentacije do isplate prolazi dvije kontrole, prvo kantonalnu, a nakon toga i federalnu, pa ostaje nejasno zašto je odobrena podrška u iznosima koji se navode u optužnici, ako je dokumentacija bila nepotpuna ili neuredna, obzirom da je jasno propisano šta se mora dostaviti, pa se tako osim spornih ugovora morao, između ostalog, dostaviti i izvod iz ZK uložka ili katastarske evidencije, što znači da je nejasno zbog čega je Kantonalno ministarstvo dostavljenu dokumentaciju prihvatilo kao urednu, ako se radilo o licima koji nemaju pravo vlasništva ili posjed nekretnina na području Federacije i zašto je takva dokumentacija dostavljena Federalnom ministarstvu na dalju proceduru, te iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da optuženi, među kojima i I.B. koji je nesporno bio odgovorna osoba u „Duhan“ d.d. Gradačac, u konkretnom slučaju nisu mogli biti izvršiocima djela koja im se stavlja na teret, kada oni nisu donijeli niti su bili ovlašteni da donose konačnu odluku za isplatu podrške, za koju je bila propisana jasna procedura, koja nije podrazumijevala da se samo na osnovu dostavljene dokumentacije odmah vrši isplata, te stoga dostavljanje dokumentacije i podnošenje zahtjeva nikako ne znači i dodjelu novčane podrške, koje razloge prihvata i ovo vijeće kao pravilne, a što se sve tim prije odnosi i na optužene R.K. i J.Š., za koje nije van svake razumne sumnje ni utvrđeno da su bili odgovorne osobe u navedenoj pravnoj osobi, a optuženima R.K., I.B. i J.Š. optužnicom nije ni stavljeno na teret da su davanjem neistinitih podataka doveli u zabludu nadležni organ koji je odlučivao o zahtjevima i o isplati poticaja, vezano za propisane uvjete za isplatu poticaja.

Pobijajući presudu zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja kantonalni tužilac je u žalbi naveo: „Kako je prvostepeni sud počinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka koje su prethodno istaknute, tako je činjenično stanje ostalo pogrešno utvrđeno. Naime, da je prvostepeni sud izvršio pravilnu i potpunu ocjenu nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke Mustafić Melihe, izveo bi jedini pravilan zaključak da su optuženi R.K., I.B. i J.Š. počinili krivična djela koja im se stavljaju na teret pod 1., 2. i 3b. dispozitiva oslobadajućeg dijela presude“, te se u suštini radi o istim razlozima koje je kantonalni tužilac isticao kod žalbenog osnova bitne povrede odredaba krivičnog postupka, te i ovdje vrijedi sve što je rečeno prilikom obrazlaganja tog žalbenog osnova.

Stoga nasuprot žalbenim navodima kantonalnog tužioca, ovaj sud prihvata navode pobijane presude da na osnovu provedenih dokaza nije van svake razumne sumnje dokazano da su optuženi R.K., I.B. i J.Š. učinili krivična djela koja im se optužnicom stavljaju na teret.

U obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je dao razloge na kojima je zasnovao presudu kojom je optužene oslobodio od optužbe jer nije dokazano da su optuženi učinili navedena krivična djela te činjenično stanje kako ga je utvrdio prvostepeni sud žalbenim prigovorima kantonalnog tužioca nije dovedeno u sumnju, zbog čega ga je i ovaj sud prihvatio.

Pobijajući presudu zbog povrede Krivičnog zakona kantonalni tužilac je u žalbi naveo da kako je u konkretnom slučaju činjenično stanje ostalo pogrešno utvrđeno, to je prvostepeni sud počinio povredu Krivičnog zakona u pitanju da li su djela za koja se optuženi gone krivična djela, jer iz dokaza koji su izvedeni na glavnom pretresu proizlazi da su optuženi upravo počinili djela koja im se stavljaju na teret pa je iz tog razloga u konkretnom slučaju od strane prvostepenog suda počinjena navedena povreda Krivičnog zakona, te iz ovih žalbenih navoda proizilazi da kantonalni tužilac istim pobija pravilnost činjeničnog zaključka suda da nije van svake razumne sumnje utvrđena krivnja optuženih, a što je prethodno već obrazloženo.

Iz navedenih razloga, ovaj sud je na osnovu člana 328. ZKP FBiH donio presudu kojom je žalbu kantonalnog tužioca odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Zapisničar
Amra Omerbegović, s.r.

Predsjednica vijeća
Mersida Sušić, s.r.